

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1399/2024
15.08.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стошић, адвокат из ..., против туженог ЈП "Комуналац" Бујановац, чији је пуномоћник Радомир Ристић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4024/23 од 15.12.2023. године, исправљене решењем истог суда од 08.02.2024. године, у седници одржаној 15.08.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4024/23 од 15.12.2023. године, исправљене решењем истог суда од 08.02.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Бујановцу П1 95/23 од 02.10.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђена ништавост одредбе члана 2. Анекса Уговора о уређењу међусобних односа из радног односа са запосленим бр. ... од 10.03.2021. године, закључен између туженог, као послодавца и тужиоца, 15.03.2021. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 245.375,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 4024/23 од 15.12.2023. године, исправљеној решењем истог суда од 08.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима парничног поступка, садржана у ставу другом изреке пресуде, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 120.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате, док је део захтева за накнаду трошкова парничног поступка преко досуђеног до износа од 245.375,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, у смислу члана 403. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 14.05.2021. године. Предмет спора је утврђење ништавости анекса Уговора о раду, па према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних односа. Вредност предмета спора, коју је тужилац означио у тужби је 10.000,00 динара.

На основу одредбе члана 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, у парницама из радног односа, о дозвољености ревизије одлучује се на основу одредбе члана 403. став 3 истог закона, којом је прописано да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. У имовинскоправним споровима у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке чинидбе, дозвољеност ревизије цени се према вредности предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

Имајући у виду напред наведено, као и да се у конкретном случају не ради о парници из радног односа у смислу члана 441. ЗПП, код којих је ревизија увек дозвољена, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање и престанак радног односа, већ утврђење ништавости анекса Уговора о раду, па како је вредност предмета спора 10.000,00 динара, који износ не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд одлучио је као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић